

Poreska praksa za novembar 2013.godine

Pitanja i odgovori iz PDV-a	od strane	2 - 6
Pitanja i odgovori iz poreza na dobit pravnih lica.....	od strane	7 - 7
Pitanja i odgovori - razno	od strane	8 - 10

POREZ NA DODATU VRIJEDNOST

1. Da li prilikom popisa u maloprodajnim objektima, za obračun PDV-a na manjak preko dozvoljenog, možete uzeti period od prethodnog popisa (01.03.2013.- 01.12.2013.godine)?

Shodno članu 4. stav 2. tačka 7. Zakona o porezu na dodatu vrijednost («Sl.list RCG», br.65/01...76/05 i Sl.list Crne Gore, br. 16/07...29/13), prometom proizvoda se smatra i upotreba proizvoda poreskog obveznika u neposlovne svrhe.

Članom 19. Pravilnika o primjeni zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Sl. list RCG", br. 65/02 ...16/06 i "Sl. list Crne Gore", br. 64/08), propisano je da se manjkom proizvoda smatra korišćenje proizvoda u neposlovne svrhe, osim:

- manjka i gubitaka zbog više sile;
- manjka koji je neodvojivo povezan sa procesom izrade i prerade proizvoda;
- manjka i uništenja po osnovu kala, rastura, loma i kvara proizvoda koji su neodvojivo povezani sa skladištenjem i prevozom proizvoda u stvarnom obimu, a koji ne smiju biti veći od uobičajenog, koji određuje strukovno udruženje, odnosno poreski organ, ako to nije uradilo strukovno udruženje.

Pravilnikom o količini rashoda na koje se ne plaća porez na dodatu vrijednost («Sl. list RCG», broj 74/06), utvrđene su količine rashoda nastale u vezi sa kalom, rasturom, kvarom i lomom, na koje se ne plaća porez na dodatu vrijednost, ukoliko ta količina nije utvrđena aktom strukovnog udruženja.

Obveznik PDV-a rashode utvrđuje neposredno nakon nastanka pojedinog rashoda ili redovnim, odnosno vanrednim popisom proizvoda u skladištu, stovarištu, magacinu, prodavnici, proizvodnom pogonu i drugom sličnom objektu.

Utvrđivanje visine rashoda vrši popisna komisija, odnosno ovlašćeno lice imenovano od strane poreskog obveznika. O izvršenom popisu sastavlja se zapisnik, koji se smatra računovodstvenom ispravom.

PDV se ne plaća na rashode do količine utvrđene prema Normativu za utvrđivanje rashoda na koje se ne plaća PDV, a koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

Za proizvode koji nijesu obuhvaćeni pomenutim Normativom rashoda, količina rashoda se utvrđuje prema normativu poreskog obveznika, ako nadležni poreski organ ne utvrdi drugu količinu.

Pravilnikom o evidenciji nabavke i prodaje robe i pružanju trgovinskih usluga ("Sl. list Crne Gore", br. 34/12, 18/13), u čl. 5 stav 1. I 2 propisano je da se evidencija trgovine vodi na osnovu propisanih i vjerodostojnih dokaza o nabavci/preuzimanju robe i proizvodnji gotovih proizvoda i isprava o naručenim/ugovorenim trgovinskim uslugama (račun-faktura, prijemnica, potvrda o preuzimanju robe na komisionu prodaju, radni nalog, porudžbenica,

otpremnicama, ugovor i drugi dokazi) i na osnovu dokaza o prodaji robe i pružanju trgovinskih usluga (račun-faktura, isječak trake registar kase, paragon blok i drugi dokazi koji sadrže propisane podatke o prodatoj robi i usluzi).

U evidenciju trgovine unose se i podaci o drugim poslovnim promjenama koje se odnose na promet robe i pružanje trgovinskih usluga (povraćaj, otpis, rashod, promjena cijena, razlike po popisu i drugo), na osnovu propisanih i vjerodostojnih dokaza kao i podaci o uplati ostvarenog dnevnog pazara (gotovine) po bilo kom osnovu.

Podaci o poslovnim promjenama iz st. 1 i 2 ovog člana unose se u evidenciju trgovine najkasnije naredni za prethodni dan.

Dakle, shodno navedenim zakonskim odredbama, otpis iznad količine propisane Pravilnikom o količini rashoda na koje se ne plaća porez na dodatu vrijednost i Normativa za utvrđivanje rashoda na koje se ne plaća PDV se vrši u rokovima koji su u saglasnosti sa rokovima u kojima se podnosi PDV prijava.

2. Da li se pravi kalkulacija za konsignacionu robu i u koju trgovačku knjigu se uvodi, EM ili ETU?

Konsignaciona prodaje robe predstavlja vid trgovinskih usluga. Konsignator tuđu robu prodaje u drugo ime i za drugi račun, odnosno za račun vlasnika robe- konsignanta.

Kod prodaje robe u konsignaciji obračun nabavne vrijednosti prodane robe vrši vlasnik, kao da prodaje sam preko svog skladišta, dok konsignator vrši korekciju zaliha tuđe robe.

Faktura kupcu robe treba biti izdata od strane vlasnika robe, dok konsignator vlasniku ispostavlja fakturu za izvršene usluge.

PDV po osnovu prometa robe na svojoj fakturi zaračunava vlasnik robe, a konsignator zaračunava PDV po osnovu prometa usluga.

Za razliku od konsignacione, komisiona roba predstavlja prodaju u svoje ime, a za tuđ račun, odnosno za račun komitenta. Komisionar je lice koje prodaje tuđu robu.

Članom 10 Zakona o porezu na dodatu vrijednost («Sl.list RCG», br.65/01...76/05 i Sl.list Crne Gore, br. 16/07...29/13), propisano je kada poreski obveznik, prilikom prometa usluga, radi u svoje ime, a za račun drugog lica, smatra se da te usluge prima i obavlja lično poreski obveznik.

Znači, kod komisione prodaje robe, PDV se zaračunava i na promet robe između komisionara i kupca i na promet između komitenta i komisionara, osim u slučaju da komitent nije PDV obveznik.

Što se tiče vašeg pitanja koje se odnosi način evidentiranja robe u knjigama ukazujemo da je evidentiranje potrebno i kroz EM i ETU trgovačku knjigu, a što je propisano Pravilnikom o evidenciji nabavke i prodaje robe i pružanju trgovinskih usluga.

3. Da li se može priznati pravo na ulazni PDV iskazan na carinskoj deklaraciji u poreskom periodu kada je deklaracija izdata, bez obzira što će plaćanje carine i PDV-a biti izvršeno u drugom poreskom periodu po odobrenju carinskog organa?

Članom 37 stav 1 Zakona o porezu na dodatu vrijednost („Sl. list RCG“, broj 65/01 ... 04/06 i „Sl. list Crne Gore“, broj 16/07 ... 29/13) je propisano da, poreski obveznik može, prilikom obračunavanja svoje poreske obaveze, odbiti PDV koji je dužan da plati ili je platio prilikom nabavke proizvoda, odnosno usluga od drugog poreskog obveznika, prilikom uvoza proizvoda i kao primalac (korisnik) usluge, ako je te proizvode, odnosno usluge upotrijebio (iskoristio) ili će ih iskoristiti u svrhe obavljanja djelatnosti za koje se plaća PDV. Stavom 7 istog člana je uređeno da, poreski obveznik može odbiti ulazni PDV u poreskom periodu u kojem je primio račun za njemu izvršen promet proizvoda i usluga, odnosno carinske deklaracije za uvezene proizvode.

Članom 93 stav 2 Pravilnika o primjeni zakona o porezu na dodatu vrijednost („Sl. list RCG“, broj 65/02 ... 16/06 i „Sl. list Crne Gore“, broj 64/08 ... 30/13) je uređeno da, se pretporezom smatra iznos PDV koji je obračunao i naplatio carinski organ kod uvoza, u skladu sa članom 36 Zakona, osim ako je iznos PDV koji je bio plaćen kod uvoza naknadno, po rješenju carinskog organa u cjelosti ili djelimično vraćen ili je plaćanje oprošteno.

Iz naprijed navedenog mišljenja smo da za ovaj slučaj, poreski obveznik može odbiti ulazni PDV u poreskom periodu u kojem je PDV plaćen po carinskoj dokumentaciji, što podrazumijeva da se PDV ne može odbiti u poreskom perioda kada je poreski obveznik primio račun za njemu izvršen promet proizvoda i usluga odnosno carinsku deklaraciju za uvezene proizvode a da pri tom nije platio PDV po toj dokumentaciji.

[4. Poreski tretman PDV na primljene avanse za kupovinu nepokretnosti do 30.06.2013.godine na koje je obračunat i plaćen porez na dodatu vrijednost po stopi od 17% a isporuka nepokretnosti će se izvršiti u budućnosti.](#)

Zakonom o porezu na dodatu vrijednost («Sl. list RCG», broj 65/01 ...04/06 i “Sl. list Crne Gore”, broj 16/07,40/11,29/13), u članu 20. stav 1., propisana je osnovica za obračun poreza na dodatu vrijednost, a koju čini sve što predstavlja plaćanje (u novcu, u stvarima ili uslugama), koje je poreski obveznik primio od kupca, naručioca ili trećeg lica za izvršeni promet proizvoda, odnosno usluga, uključujući subvencije koje su neposredno povezane sa cijenom takvog prometa, osim PDV.

Članom 40 Pravilnika o primjeni zakona o PDV je propisano da kod avansa, poreska obaveza nastaje na dan prijema avansa, nezavisno da li je izvršena isporuka proizvoda ili usluga. PDV se obračunava primjenom preračunate stope iz člana 56 ovog pravilnika.

Ako je plaćanje djelimično ili u cjelini izvršeno prije izdavanja računa ili prije obavljenog prometa proizvoda ili usluga PDV se obaračunava na dan prijema naknade na plaćen iznos naknade (avansno plaćanje). Ako je plaćanje bilo prije 01. jula, primalac avansa je bio u obavezi da izda avansni račun sa obračunatim porezom po preračunatoj stopi od 17%, da bi nakon izdavanja robe ili pružanja usluga izdao konačni račun sa obračunom poreza po stopi od 19%, stornirao raniji avansni račun, podnio izmijenjenu prijavu za izlazni PDV po avansnom računu za mjesec u kome je on bio, iskazao konačan iznos sa računa PDV –a po oporezivoj osnovici po stopi od 19% po prijavi za mjesec u kome je izdat konačni račun. Primalac usluge stornira avansne račune i ulazni PDV po tim računima i u svom knjigovodstvu evidentira konačan račun i kao odbitni PDV koristi iznos sa konačnog računa koji je zaračunat po stopi 19%.

Dakle, prodavac nepokretnosti je prilikom isporuke dužan izdati konačni račun na kom će PDV biti zaračunat po stopi od 19%, a na čiji će teret pasti razlika u obavezi za PDV od 2%, stvar je volje ugovornih strana koja se definiše kroz ugovorne odnose.

5. Oporezivanje usluga održavanja aplikativnih softvera, koje strana firma izvrši zajedno sa svojim predstavništvom u Crnoj Gori, a ista je nosilac ponude na tenderu.

Kako se radi o uslugama održavanja aplikativnih softvera sadržanih u zajedničkoj ponudi na tender u kojem ponudu podnosi predstavništvo strane firme registrovane u Crnoj Gori, te da je članom 84 Zakona o javnim nabavkama propisano da ponuđač dostavlja ponudu sa cijenom izraženom u eurima sa posebno iskazanim PDV, poslovna jedinica stranog društva u slučaju dobijanja posla po završenom tenderu dužna je prilikom fakturisanja svojih usluga zaračunati PDV po stopi od 19% i isti platiti.

Međutim, ukoliko je nosilac ponude strana firma, poreski obveznik koji nema sjedište, poslovnu jedinicu, stalno odnosno uobičajeno prebivalište u Crnoj Gori i nije imenovao poreskog zastupnika u Crnoj Gori u skladu sa gore navedenim članom 84 Zakona o javnim nabavkama, ponuda mora biti iskazana sa PDV, ali isti je u obavezi platiti primalac usluge, u skladu sa članom 12 Zakona o PDV.

6. Poreski tretmani usluga prevoza kroz Crnu Goru kao i van carinskog područja Crne Gore i ulaznog PDV-a po osnovu obavljenih usluga, u slučaju kada pravno lice, kome je osnovna djelatnost drumski prevoz tereta, obavlja usluge prevoza robe iz Luke Bar–slobodna carinska zona (kontejnerske robe) za inostranstvo, korisnicima usluga rezidentima i nerezidentima.

Odredbama člana 25 Zakona o PDV propisano je korišćenje nulte stope za sve izvozne transakcije, prevozne i druge usluge koje su neposredno povezane sa izvozom proizvoda. Proizvodi se smatraju izvezeni ukoliko su stvarno izneseni iz zemlje ili ako su uneseni u slobodnu carinsku zonu, odnosno carinsko skladište, pod uslovom da su namijenjeni izvozu, a što se potvrđuje vjerodostojnom dokumentacijom(CID). Izvoznim isporukama smatraju se isporuke proizvoda i usluga koje se izvrše izvan carinskog područja Crne Gore za potrebe inostranog naručioca. Inostranim naručiocem smatra se svako lice koje ima sjedište, odnosno prebivalište ili uobičajeno boravište u inostranstvo.Pod uslugama koje su neposredno povezane sa izvozom, odnosno uvozom proizvoda smatraju se one usluge koje su izvršene u vezi sa otpremanjem proizvoda neposredno za izvoz(usluge prevoza,utovara, pretovara i sl) a što se dokazuje ugovorom potpisanim sa izvoznikom ili drugim licem koje radi za potrebe izvoznika ili drugim odgovarajućim dokumentom (tovarni list i slč.).

U slučaju kada se radi o prevozu proizvoda koji se izvoze onda se na usluge prevoza koje otpadaju na teritoriju Crne Gore ne plaća PDV.

Poreski obveznici za isporuke proizvoda i usluga na koje se primjenjuje nulta stopa nijesu dužni u poreskoj prijavi da obračunavaju PDV jer se na te isporuke ne obračunava PDV.

Međutim ta lica imaju pravo na povraćaj pretporeza sadržanog u inputima odnosno u primljenim računima koji se odnose na izvozne transakcije. Upravo, pravo na povraćaj pretporeza za transakcije koje se oporezuju nultom stopom je ono što suštinski razlikuje te transakcije od transakcija oslobođenih plaćanja PDV-a.

Dakle, pravno lice rezident kome je osnovna djelatnost drumski prevoz tereta, ukoliko obavlja usluge prevoza koje se smatraju izvoznom uslugom uz ispunjenje uslova naprijed

navedenih prilikom fakturisanja svojih usluga, na fakturama zaračunava nultu stopu PDV-a uz mogućnost korišćenja ulaznog PDV zaračunatog po fakturama domaćih dobavljača vezano za izvoznju uslugu.

Međutim, ukoliko nijesu ispunjeni uslovi propisani članom 54 Pravilnika o primjeni zakona o PDV, a koje se odnose na dokazivanje da se radi o izvoznim uslugama poreski obveznik koji obavlja usluge prevoza je dužan da obračuna, iskaže na fakturi i plati PDV, na dio puta koji otpada na teritoriji Crne Gore.

POREZ NA DOBIT PRAVNIH LICA

1. Poreski tretman odricanja i oprostaja otplate dijela kredita u vidu poklona od svog vlasnika.

Vašim dopisom navodite da domaća firma treba da dobije poklon od svog vlasnika na način što se odriče i oprašta otplatu dijela kredita, te za domaću firmu vrijednost oproštenog duga, saglasno članu 5 stav 2 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Sl.list RCG", broj 65/01 ... 80/04, "Sl. list Crne Gore", broj 40/08 ... 14/12) predstavlja jedan od izvora dobiti u Crnoj Gori i ima tretman drogih prihoda nastalih po osnovu obavljanja djelatnosti i priznaju se u prihode za utvrđivanje oporezive dobiti.

U članu 7 Zakona o porezu na dobit pravnih lica, osnovicu poreza na dobit predstavlja oporeziva dobit poreskog obveznika.

Oporeziva dobit se utvrđuje usklađivanjem dobiti poreskog obveznika iskazane u bilansu uspjeha, na način predviđen ovim zakonom.

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugačiji način utvrđivanja, a rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugačiji način utvrđivanja.

2. Poreski tretman rezervisanja u garantnom roku u skladu sa članom 18 Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Članom 2. stav 1. Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Sl. list RCG", broj 65/01 ... 80/04) i "Sl. list Crne Gore", broj 40/08,14/12), propisano je da je poreski obveznik poreza na dobit rezidentno, odnosno nerezidentno pravno lice koje obavlja djelatnost radi sticanja dobiti. Članom 7. stav 1. i 2. propisano je da osnovicu poreza na dobit predstavlja oporeziva dobit poreskog obveznika koja se utvrđuje usklađivanjem dobiti poreskog obveznika iskazane u bilansu uspjeha, na način predviđen ovim zakonom. Članom 10. propisano je da se za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev rashoda za koje je ovim zakonom propisan drukčiji način utvrđivanja.

Članom 18. stav 4. između ostalog je propisano da se rezervisanja po osnovu garancija kod prodaje proizvoda i usluga (garantni rok), priznaju kao rashod u skladu sa propisima kojima je uređeno računovodstvo.

Stavom 5. istog člana propisano je da se ova rezervisanja priznaju na način da se prihodi izuzimaju, a rashodi priznaju, tako da se u poresku osnovicu ponovo ne uključuju prihodi i rashodi koji su prethodno povećavali i smanjivali poresku osnovicu.

Računovostveno evidentiranje obračuna rezervisanja su bliže uređeni Zakonom o računovodstvu i reviziji i podzakonskim aktima donijetim na osnovu ovog zakona.

RAZNO

1. "Postoji li kod nas propisana metodologija za utvrđivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti (osim Uredbe sl. list CG br. 36/11), a da je data kao obrazac", kao i kako da se dođe do prosječne tržišne vrijednosti 1 m2 stambenog prostora za sve opštine u Crnoj Gori?

Članom 6 Zakona o porezu na nepokretnosti ("Sl. list RCG", broj 65/01 i "Sl. list Crne Gore", broj 75/10) propisani su osnovni kriterijumi za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti i to:

Osnovni kriterijumi za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti su:

- 1) namjena nepokretnosti;
- 2) veličina nepokretnosti;
- 3) mjesto gdje se nepokretnost nalazi;
- 4) kvalitet nepokretnosti i
- 5) drugi elementi koji mogu imati uticaja na tržišnu vrijednost nepokretnosti.

Bliže kriterijume i metodologiju za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti propisuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada), na predlog organa državne uprave nadležnog za poslove finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Metodologija iz stava 2 ovog člana usklađuje se sa tržišnim uslovima, a najmanje jedanput u tri godine.

Na osnovu člana 6 stav 2 istog Zakona o porezu na nepokretnosti, Vlada Crne Gore je donijela Uredbu o bližim kriterijumima i metodologiji za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti, objavljene u ("Sl. list Crne Gore", broj 36/11 od 27.07.2011. god.). Po ovoj Uredbi se tržišna vrijednost nepokretnosti određuje na osnovu prosječne tržišne vrijednosti nepokretnosti prema zonama, primjenom kriterijuma utvrđenih ovom uredbom.

Članom 3 navedene Uredbe je propisana i metodologija za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti:

(1) Tržišna cijena m2 nepokretnosti određuje se na osnovu prosječne tržišne cijene m2 nepokretnosti po zonama i vrsti nepokretnosti koju utvrdi ovlašćeni vještak za procjenu nepokretnosti.

(2) Prosječna tržišna cijena m2 nepokretnosti po zonama i vrsti nepokretnosti utvrđuje se na osnovu ugovora o kupoprodaji nepokretnosti za prethodne tri fiskalne godine, na osnovu reprezentativnog uzorka koji organ uprave nadležan za poreze (u daljem tekstu: Poreska uprava) dostavlja opštini do 31. januara tekuće godine.

(3) Ukoliko ne postoje ugovori iz stava 2 ovog člana prosječna tržišna cijena m2 nepokretnosti predstavlja:

- 1) prosječnu tržišnu cijenu m2 nepokretnosti u opštini, koju objavi organ uprave nadležan za poslove statistike (u daljem tekstu: Zavod);
- 2) prosječnu tržišnu cijenu m2 nepokretnosti u Crnoj Gori, koju objavi Zavod za opštine za koje se ne objavljuje prosječna tržišna cijena m2 nepokretnosti.

- (4) Bliži način određivanja tržišne vrijednosti nepokretnosti propisuje organ državne uprave nadležan za poslove finansija.

Porez na nepokretnosti uvodi jedinica lokalne samouprave svojim propisom i prihodi po ovom osnovu pripadaju jedinici lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi nepokretnost.

Zakonom o porezu na promet nepokretnosti ("Sl. List RCG", broj 69/03 ...40/10), za čije sprovođenje je nadležna Poreska uprava, članom 8 je propisano da:

- (1) Poreska osnovica poreza na promet nepokretnosti je tržišna vrijednost nepokretnosti u trenutku njenog sticanja.
- (2) Pod tržišnom vrijednošću nepokretnosti podrazumijeva se cijena nepokretnosti koja se postiže ili se može postići na tržištu u trenutku njenog sticanja. Tržišna vrijednost nepokretnosti utvrđuje, se po pravilu, na osnovu dokumenata (isprava) o sticanju.
- (3) Kod sticanja nepokretnosti uz naknadu poreska osnovica poreza na promet nepokretnosti je ukupan iznos naknade za preneseno pravo vlasništva na nepokretnosti. Ukupnim iznosom naknade smatra se sve ono što sticalac ili drugo lice za sticaj da ili plati za sticanje nepokretnosti (kao što su isplata u novcu, u stvarima, u uslugama, preuzetim dugovima bivšeg vlasnika, ustupanje druge nepokretnosti, stvari ili prava i drugo).
- (4) Kod razmjene nepokretnosti poreska osnovica se utvrđuje za svakog učesnika u razmjeni prema tržišnoj vrijednosti nepokretnosti koje su predmet razmjene.
- (5) Ako suvlasnici stiču idealne djelove nepokretnosti, poreska osnovica utvrđuje se posebno za svakog suvlasnika prema tržišnoj vrijednosti dijela nepokretnosti koja se stiče.
- (6) Ako iznos naknade iz stava 3 ovog člana ne odgovara tržišnoj vrijednosti u vrijeme nastanka poreske obaveze, tržišnu vrijednost utvrđuje poreski organ procjenom.

Takođe, kod prodaje imovine, ako je prodajna cijena niža od tržišne vrijednosti, za svrhe određivanja kapitalnog dobitka, saglasno odredbama člana 22 i 23 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Sl. list RCG", broj 65/01 ... 80/04, "Sl. list Crne Gore", broj 40/08 ... 14/12), prilagođavanje tržišne vrijednosti imovine vrši poreski organ, tako što se za ove svrhe, prodajnom cijenom, smatra tržišna vrijednost imovine primljene u obliku novčane ili nenovčane naknade umanjena za troškove prodaje prodaje, odnosno troškove drugog prenosa imovine.

Na osnovu naprijed iznijetih zakonskih odredaba, može se zaključiti da kod utvrđivanja tržišne vrijednosti nepokretnosti se primjenjuje Zakon o porezu na nepokretnosti i Uredba o bližim kriterijumima i metodologiji za određivanje tržišne vrijednosti nepokretnosti, po kojima svaka jedinica lokalne samouprave utvrđuje tržišnu vrijednost nepokretnosti za svoje područje, što podrazumijeva da se za navedene svrhe ne može koristiti prosječna vrijednost tržišne vrijednosti 1m² stambenog prostora za sve opštine, te se ista ne utvrđuje i posebno ne objavljuje. Kod utvrđivanja tržišne vrijednosti nepokretnosti za izvršeni promet nepokretnosti se primjenjuje Zakon o porezu na promet nepokretnosti po kojem se, ako iznos naknade iz stava 3 ovog člana ne odgovara tržišnoj vrijednosti u vrijeme nastanka poreske obaveze, tržišnu vrijednost utvrđuje poreski organ procjenom, kao i za svrhe određivanja kapitalnog dobitka, ukoliko su učesnici u prodaji imovine povezana lica i ako je

prodajna cijena niža od tržišne vrijednosti po Zakonu o porezu na dobit pravnih lica, tržišnu vrijednost pri prodaji imovine, takođe vrši poreski organ.

2. Da li firma čija je djelatnost turistička agencija ima pravo na povraćaj dijela plaćene akcize na euro dizel u skladu sa članom 29a Pravilnika o primjeni zakona o akcizama?

Pravilnikom o izmjeni pravilnika o primjeni zakona o akcizama (koji je objavljen u Sl. list CG br.53/13 od 16. 11.2013.godine) a koji je stupio na snagu osmog dana od dana objavljivanja brisan je član 29a Pravilnika o primjeni Zakona o akcizama (»Sl.list RCG«, br. 18/02,... »Sl.list CG«, br. 09/06,... 23/11,04/13) kojim je bio propisan povraćaj dijela plaćene akcize prilikom nabavke eurodizela koji se koristi u industrijske i komercijalne svrhe.

3. Pojašnjenje kod evidentiranja prometa u veleprodaji kozmetičkih proizvoda u slučaju prodaje robe fizičkim licima sa iskazanim PDV na fakturama, a kupac uplaćuje novac na vaš račun. Da li ste u obavezi da evidentirate promet preko poreske registar kase ili preko izdatih faktura i raragon blokova?

Zakonom o unutrašnjoj trgovini ("Sl. list Crne Gore", br. 49/08, 40/11), uređeni su uslovi i oblici vršenja trgovine, zaštita od nelojalne konkurencije u trgovini i nadzor nad primjenom ovog zakona.

U čl. 7 Zakona propisano je da se trgovina obavlja kao trgovina na veliko, kao trgovina na malo i kao pružanje trgovinske usluge.

Članom 8. Zakona određeno je da je trgovina na veliko kupovina robe radi dalje prodaje trgovcima, profesionalnim korisnicima i drugim subjektima, osim fizičkim licima-krajnjim korisnicima.

Navedenim zakonom u članu 37 određeno je da je trgovac dužan da vodi evidencije o nabavci i prodaji robe na veliko, na malo i za pružanje trgovinskih usluga.

Sadržinu i način vođenja evidencije iz stava 1 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za unutrašnju trgovinu.

U našem odgovoru ukazali smo na propise kojim je uređen promet, odnosno prodaja robe iz veleprodaje, te smo mišljenja da se prodaja iz veleprodaje ne može vršiti fizičkim licima kao krajnjim potrošačima, u slučaju da vršite prodaju fizičkim licima –krajnjim potrošačima u obavezi ste da takav promet obavljate preko registrovanog maloprodajnog objekta i promet evidentirate preko poreske registar kase.